

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617206233
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2617206233.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Ľuboslava Vanková a JUDr. Andrea Dudášová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa : K. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, dieťa rodičov: matka P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX T. XX, zastúpená advokátom: JUDr. Alena Arbetová, Námestie sv. Martina 3A, Holíč a otec V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX T. XXX, zastúpený splnomocnencom: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o. Hlavná 31.Trnava, IČO: 36 865 281, o úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 6P/55/2017-110 zo dňa 21.februára 2018 v časti výživného a nedoplatku na výživnom, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom, o zaostalom výživnom a v závislom výroku o náhrade trov konania r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním matky napadnutým rozsudkom označeným v záhlaví uznesenia ,súd prvej inštancie rozhodol nasledovne :

1. „Súd zveruje mal. K. W., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky s účinnosťou od 09.10.2017.

2. Súd určuje, že obidvaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

3. Súd určuje otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého K. W., nar. XX.XX.XXXX sumou 220,-eur mesačne. Výživné je splatné vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky.

4. Súd upravuje styk otca s mal. K. W., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený sa stretávať s maloletým vždy v čase od 12,00 hod. do 18,00 hod. každý 8. a 9. deň počnúc termínom 20. februára 2018. Počas vianočných sviatkov každý párný rok dňa 24.12. v čase od 10,00 hod do 17,00 hod. a 25.12. v čase od 17,00 hod do 19,00 hod a každý nepárny rok dňa 24.12. v čase od 17,00 ho do 19,00 hod a dňa 25.12. v čase od 10,00 hod do 17,00 hod. Matka je povinná mal. dieťa v určenom čase riadne pripraviť a odovzdať otcovi v mieste bydliska mal. dieťaťa a otec je povinný v určenom čase mal. dieťa odovzdať matke na tom istom mieste.

5. Nedoplatok otca na zročnom výživnom za čas od 09.10.2017 do 28.2.2018 vo výške 139,-€ je otec povinný zaplatiť k rukám matky do 3. dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

6. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“

2. Rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 36 ods.1, § 62 ods. 1, 2,3 § 75 ods. 1 Zákona o rodine, § 52 Civilného mimosporového poriadku a vecne tým, odôvodnil tým, že vychádzal zo skutkových zistení, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, starostlivosť o maloletého K. zabezpečuje riadnym spôsobom matka. V časti určenie výživného súd prvej inštancie zistil, že maloletý K. je dieťa narodené mimo manželstva rodičov. Rodičia žili v spoločnej domácnosti od roku 2010, mal. K. sa narodil

XX.X.XXXX a dieťa vychovávali spoločne takmer do konca októbra 2017. Rodina žila v nájmomnom byte obce T., kde rodičia mali spoločne uzatvorenú nájmnú zmluvu do 30.10.2017 a na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 06.10.2017 prideliť byt matke. V mesiaci október otec riešil i svoju bytovú otázku, ale takmer do konca mesiaca október žili spolu v byte, otec sa však viac zdržiaval v čase voľna u svojich rodičov. V podstate spoločne rodičia nikdy spolu nehospodárili, mali zaužívaný spôsob ako sa kto podieľa na nákladoch na domácnosť a starostlivosti o dieťa, každý si spravoval svoje finančné prostriedky. Otec pracuje v spoločnosti M. v nepretržitej prevádzke, dochádza do práce z miesta bydliska do A. osobným autom a za rok 2017 dosiahol netto mesačný zárobok 1509,12 Eur (spolu s 13. a 14. platom) z čoho mu zamestnávateľ vykonáva zrážky z netto mzdy cca 70 - 80 Eur mesačne (stravné a dopl. dôch.), takže otec na výplatu okrem mesiacov s odmenou má príjem od 1.167,-Eur do 1.338,-Eur Otec od mesiaca november 2017 býva u svojich rodičov v obci T.. Nemá zabezpečené vlastné bývanie. Počas spolužitia s matkou maloletého dieťaťa zo mzdy platil otec všetky náklady spojené s bývaním a to obci úhrady za užívanie bytu 143,18 Eur, zálohové platby plyn a električka 56,- Eur Súd z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že návrh matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu je podaný dôvodne. V starostlivosti o dieťa neboli zo strany matky zistené žiadne nedostatky, preto súd zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matke v súlade s návrhom otca, matky i kolízneho opatrovníka a to s účinnosťou od podania návrhu na súd. Otcovi určil výživné na maloletého K. vo výške 220,-Eur mesačne, majúť za to za to, že takto určené výživné je primerané zárobkovým možnostiam a schopnostiam rodičov a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa. Súd prihliadol na plnenie otca voči maloletému v platení životného poistenie maloletého mesačne 31,50 Eur, ktoré je zároveň spojené so sporením (za rok 2017 cca 290,- Eur) a tiež prihliadol k tomu, že otec v rámci upraveného styku (doteraz na základe dohody) trávi s maloletým pomerne veľa času, čím sa náklady matky na dieťa (strava, plienky, hygienické potreby a iné.) podstatne znižujú. Otec vlastní osobné auto Škodu - Octavia ročník 2005 a Audi Q7 jedenásťročné. Vzhľadom na vek áut je ťažko určiť ich hodnotu bez poznania technického stavu vozidla. Súd prihliadol i k tomu, že otec si musí riešiť i zabezpečenie vlastného bývania. Súd určil vyživovaciu povinnosť otcovi spätne od 9.10.2017, teda od podania návrhu na súd. Nedoplatok súd vypočítal tak, že v mesiaci október 2017 nevníkol otcovi nedoplatok na výživnom. Otec v celom rozsahu zaplatil náklady na bývanie a zálohových platiach a na začiatku mesiaca nakúpil potreby pre dieťa. Matka predložila za mesiac október a to z 23.10.2017 pokladničný doklad o nákupe potravín v sume cca 10,- Eur (nie iba pre dieťa) a za ošatenie - overal 14,99,- Eur, zo dňa 20.10.2017 za mikinu a podbradník 8,48,- Eur a nečitateľný blok na hračky za 14,98, Eur. Žiadnym relevantným spôsobom nespochybnila, že by otec nenakúpil pre dieťa plienky, nutrilon, kojeneckú vodu a iné potraviny. Súd ustálil, že ešte v mesiaci október medzi účastníkmi, ktorí ukončili spolužitie, finančný režim týkajúci sa zabezpečenia dieťaťa bol taký istý ako predtým. Mimo iného matka mala k dispozícii finančné prostriedky maloletého vo výške 700,- Eur, ktoré spotreboval a bez vedomia otca na čo boli použité. V mesiaci november, kedy žili už rodičia oddelene otec prispel na výživu dieťaťa sumou 100 Eur, a nakúpil pre dieťa za sumu 71, Eur (plienky, voda), takže mu vznikol nedoplatok 49, Eur, v mesiaci december prispel na výživu dieťaťa sumou 170, Eur, vznikol mu nedoplatok 50, Eur, v mesiaci január a február po 200,- Eur, čím mu v každom mesiaci vznikol nedoplatok po 20,- Eur čo je spolu 40,- Eur. Otcovi tak vznikol celkove nedoplatok vo výške 139, Eur, celkom má otec zaplatiť na výživnom sumu 139,- Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Súd upravil styk maloletého s otcom v súlade s návrhmi účastníkov a tiež v časti zastupovania dieťaťa a spravovania majetku dieťaťa.

4. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka maloletého prostredníctvom svojho právneho zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), g), h) Civilného sporového poriadku a to proti výroku, ktorým súd určil výšku výživného vo výške 220,- Eur mesačne, ako aj proti výroku o vyčíslenom nedoplatku. Nesprávnosť výrokov o určení výživného, namietala nielen vo formálnej stránke, nakoľko neurčuje odkedy je účinné výživné, ale aj v tom, že nerešpektuje ustálenú súdnu prax, v dôsledku čoho potom prišlo k vydaniu tzv. prekvapivého rozhodnutia, ktoré narúša právnu istotu. Súd aj týmto spôsobom rezignuje na zachovanie nevyhnutnej predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, ako aj svojej pozície zákonom povolaného ochrancu záujmu maloletého dieťaťa. Navyše v celom konaní bol základný a rozhodujúci činiteľ všetkých súdnych konaní o úprave práv a povinností k maloletým. Záujem dieťaťa začal ísť do úzadia a do popredia sa dostáva najmä záujem otca, čím z pohľadu zachovania čo najväčšej čiastky pre otca zo sumy 1.500,- Eur odvolaním sa na náklady, ktoré možnú budú v budúcnosti alebo úpravy styku, ktorý sa riešil na troch pojednávaniach. Súd viac ako záujem maloletého riešil ochranu otca, ktorý v minulosti z vlastnej vôle a bezdôvodne nezabezpečoval starostlivosť o maloletého

podľa jeho možností, to znamená nehradil matke žiadne výživné, pravdepodobne z dôvodu, že mu vzniknú v budúcnosti a pritom skonštatoval, že nebude mať z čoho vyžiť, to emotívne nezvládol. Súd žiadnym spôsobom nezohľadnil skutočnosť, že otec zobral zo spoločnej domácnosti takmer všetok nábytok, ktorý potom si matka musela dokúpiť, aby vôbec mala kde s maloletým spať. Nesúhlasí so stanoviskom súdu, že do priemerného mesačného zárobku sa nepočíta 13. a 14. plat, príjem otca bol vyčíslený na sumu 1.509,-- Eur mesačne. Okrem toho otec je vlastníkom dvoch motorových vozidiel, z toho jedno luxusné vozidlo zn. Audi Q7 a súd neprihliadol ani na životnú úroveň otca. Rozhodnutie je tak zrejme nesprávne a je v ňom obsiahnutá nezákonná systematika určenia nákladov, keďže súd berie ohľad na otcove náklady, ktoré však už nevynakladal, avšak na náklady matky na bývanie, služby spojené s užívaním bytu a energie a jej zdravotný stav, hygienu a stravu, súd pri určení výživného neprihliadol. Otec sa svojím návrhom pokúšal znížiť svoje náklady tým, že bezdôvodne poukazoval na úhrady nákladov za služby spojené s bytom, ktoré realizoval ešte pred podaním návrhu v čase, keď mali v nájme byt obaja a keď aj on byt užíval vrátane služieb, čo bolo pre určenie výživného a nákladov otca tiež irelevantné. Naturálne zo strany otca, na ktoré poukazoval, riešili len časť potrieb dieťaťa, ostatné musela zabezpečovať sama. Je nepochopiteľné, že súd pri určení výživného otca po ôsmich mesiacoch od krstín dieťaťa zohľadnil napriek tomu, že otec ich ani neposkytol. Až v mesiaci október 2017 zakúpil šesť balení dojčenskej vody, nakoľko bola akcia, žiadne iné potraviny nekúpil. Je zarážajúce aj to, že ako odôvodnené náklady otca boli zohľadnené aj náklady na úver na kúpu luxusného vozidla Audi Q7, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve. Nie je pravdou, že by otec splácal úver na bytové zariadenie, žiadna zmluva nebola predĺžená, išlo len o tvrdenie otca, ktorým sa súd aj bez dôkazov a rozporovania stotožnil. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č.k. 9CoP/71/2008, v zmysle ktorého povinný rodič musí svoje výdavky korigovať tak, aby mohol primárne plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť. Súd nezohľadnil ani to, že o dieťa sa stará, pričom poberá len rodičovský príspevok a pritom otec neprispieva podľa svojich možností a schopností a v súlade so záujmom dieťaťa alebo zmyslom rodinného práva. Súd nezohľadnil ani to, že po pôrode bola odkázaná výhradne na svojich rodičov, nakoľko otec jej nepomáhal počas tehotenstva a ani s následným nákupom základných potrieb pre syna. Napríklad autosedačku jej kúpili rodičia, pričom otec si zakúpil vozidlo Audi Q7. Rozhodnutie nielenže nezohľadňuje životnú úroveň otca, ale aj odmietlo aj ustálenú súdnu prax určenia výživného vo výške 20 až 30 % z príjmu povinného rodiča. Rozhodnutie absentuje vyváženosť, tvrdenia otca sú často nekriticky nielenže prijímané, ale stávajú sa rozhodujúce pre určenie výživného. Jej tvrdenia pritom súd nebral do úvahy. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o určení výživného zmenil tak, že určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého K. sumou 300,-- Eur mesačne súčinnosťou od 09.10.2017 vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

5. Otec a kolízny opatrovník odvolanie nepodali. Kolízny opatrovník poukázal na to, že na pojednávaní navrhol otcovi určiť výživné v sume 280,-- Eur s tým, že matka je v súčasnosti na rodičovskej dovolenke, zabezpečuje celodennú starostlivosť o dieťa, poberá iba rodičovský príspevok vo výške 214,17 Eur a rodinné prídavky na dieťa v sume 23,68 Eur. Súd prvej inštancie určil otcovi vyživovaciu povinnosť vo výške 220,-- Eur, čo je pre potreby dvojročného dieťaťa dostatočné výživné. Matka mu hradí životné poistenie v sume 34,50 Eur, ktoré je spojené aj so sporením. Uviedol, že určené výživné je primerané zárobkovým možnostiam a schopnostiam rodičov a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa.

6. K predmetnému vyjadreniu sa vyjadrila matka zotrvávajúc na svojom odvolaní a poukazujúc na to, že 13.11.2018 podala sťažnosť na prieťahy v danej veci. Je pre ňu nepochopiteľné, čo viedlo Úrad práce sociálnych vecí a rodiny k jeho vyjadreniu a z akého dôvodu teda úrad nekoná v záujme dieťaťa, keď predtým považoval za úplne samozrejmé výživné vo výške 280,-- Eur, nikto ho k takémuto návrhu na pojednávaní nenútil, bola to prirodzená reakcia na to, ako sa správal otec počas pojednávania a aj vzhľadom k majetkovým pomerom otca, jeho možnostiam a schopnostiam. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka preto považuje vzhľadom k jeho poslaniu za konanie, ktoré je v rozpore so zásadami rodinného práva a ich podaní.

7. Otec sa k doručenému odvolaniu sa nevyjadril.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné

odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky maloletého je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom a zaostalom výživnom (nedoplatku na výživnom) v závislom výroku o náhrade trov konania zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

9. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola úprava výkonu rodičovských práv a povinností k mal. K.. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním vo výroku o výživnom, maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, určil, že obidvaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, otcovi maloletého uložil povinnosť platiť výživné na maloletého v sume 220 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, upravil styk otca s maloletým, rozhodol o nedoplatku na výživnom, že nedoplatok otca na zročnom výživnom za čas od 09.10.2017 do 28.2.2018 vo výške 139,-Eur je otec povinný zaplatiť k rukám matky do 3. dní od právoplatnosti tohto rozsudku a napokon rozhodol, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

10. Odvolaním navrhovateľky bol rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý vo výroku o výživnom (bežné a tým súvisiace zaostalé). Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody navrhovateľky predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky na určenie výživného v rozsahu 220 eur mesačne určenom súdom prvej inštancie, keď odvolacie dôvody matky smerovali proti výške výživného pre maloletého určeného súdom prvej inštancie a neurčeniu počiatku povinnosti otca platiť výživné.

11. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

12. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine a ich výkladu vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové

pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

14. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

15. Z obsahu spisu v prejednávanej veci však nemožno vyvodíť, že by súd prvej inštancie posudzoval vec dôsledne, a že by tomu dostatočne prispôbil i postup pri dokazovaní. Vykonané dokazovanie o pomeroch rodičov a maloletého nezodpovedá tomu, aby na jeho základe mohol byť súdom prvej inštancie vyslovený záver o určení povinnosti druhého manžela platiť výživné na maloletého vo výške 220 eur mesačne a to aj s prihliadnutím predovšetkým na zaužívanú súdnu prax. Súd prvej inštancie sa nie dostatočne sústredil na zistenie príjmu otca, opodstatnenosť ním uvádzaných výdavkov ako i na zistenie životnej úrovne oboch rodičov a náklady na a odôvodnené potreby maloletého. Súd prvej inštancie nezisťoval komplexne majetkové a zárobkové pomery otca, teda nezisťoval dôsledne aký je reálny čistý mesačný príjem otca a nesprávne sa priklonil k záveru, že 13. a 14. plat sa do zisťovania priemerného mesačného príjmu nezapočítava.

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že mimosporové konanie je typické dominanciou princípu oficiality a princípu materiálnej pravdy. Tieto vyžadujú od súdu, aby zistil skutočný stav veci, teda v rámci dokazovania sa nemôže spoliehať len na dôkaznú iniciatívu účastníkov konania, ale aplikuje sa vyšetrovací, resp. vyhľadávací princíp civilného procesu. Preto je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci konania, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci a hlavne vykonané dôkazy riadne vyhodnotiť. Okrem toho výživné sa určuje od určitého konkrétneho dátumu, ktorý súd vo výroku neuviedol a výživného sa určuje aj budúca, preto bez rozlíšenia času, v minulosti vynakladané náklady povinným rodičom, nemožno zohľadniť pri určovaní bežného výživného do budúca.

17. Povinnosťou súdu prvej inštancie v intenciách vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu je komplexne vyhodnotiť pomery účastníkov konania, zistiť príjmy rodičov maloletého dieťaťa, ale aj ich aktuálne výdavky a posúdiť ich opodstatnenosť. V zmysle vyhľadávacej zásady, vzťahujúcej sa na nesporové konania, je potrebné predovšetkým objektivizovať príjmy a ustáliť zárobkové a majetkové pomery oboch rodičov maloletého dieťaťa

18. Súd prvej inštancie tiež vec nesprávne právne posúdil. Výživné otca pre maloletého v sume 220,- eur mesačne tak, ako rozhodol súd prvej inštancie, predstavuje 16,4 % z priemerného čistého mesačného príjmu otca vychádzajúc aj z nesprávne zistenej sumy 1.338,- Eur. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe by sa výživné zamestnaného rodiča malo pohybovať v rozpätí 20 - 30% jeho priemerného čistého mesačného príjmu (samozrejme s možnosťou rôznych modifikácií najmä v závislosti na počte vyživovacích povinností, či potrebách jednotlivých výživou oprávnených, ale aj povinných osôb), ktorému východisku pri rozhodovaní o výške výživného však nezodpovedá súdom prvej inštancie určené výživné.

19. Rozhodovanie v súlade s ustálenou judikatúrou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty, vyjadreného v Čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku. Účastníci konania legitímne očakávajú, že ich vec bude rozhodnutá za obdobnej skutkovej a právnej situácie rovnakým spôsobom. Dôkazom, že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou o tejto otázke, je množstvo rozhodnutí tunajšieho súdu s vyslovením rovnakého právneho názoru o určení výšky výživného v rozsahu 20% - 30% z netto príjmu výživou povinného rodiča (samozrejme v závislosti od individuálnych okolností konkrétneho prípadu), napr. rozhodnutia č. k. 24CoP/104/2017-356 zo dňa 6.9.2017, č. k. 24Co/385/2016-167 zo dňa 15.2.2017, č. k.

25CoP/54/2016-241 zo dňa 8.2.2017, č. k. 25CoP/17/2016-52 z 28.9.2016, č. k. 26CoP/32/2015-143 zo dňa 22.12.2015, č. k. 11CoP/10/2016-101 zo dňa 16.3.2016, č. k. 10CoP/33/2015-209 zo dňa 27.1.2016.

20. Napokon pozornosti súdu neunikla ani vada pri formulácii závislého výroku o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie síce rozhodovanie o náhrade trov konania právne zdôvodnil použitím ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, avšak uvedený výrok nepresne formuloval. Správne mal byť totiž formulovaný výrok v zmysle zákonnej dikcie tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Okrem toho jednotlivé výroky rozhodnutia súdu prvej inštancie sa majú označovať rímskymi číslicami.

21. V súhrne vzhľadom na uvádzané sa tak vec dostala do takej polohy, v ktorej by náprava pochybení súdu prvej inštancie vyžadovala takú mieru ingerencie odvolacieho súdu, ktorá by v skutočnosti mala za následok aj nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie (úlohou odvolacích súdov napriek preneseniu na ne určitých činností vyžadovaných skôr od súdov prvej inštancie, je totiž stále prieskum správnosti rozhodnutí súdov prvej inštancie s prípadným doplnením dokazovania a nie vykonávanie základného dokazovania s nutnosťou riadneho odôvodnenia rozhodnutia).

22. Keďže s poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie náležitým nezisťovaním všetkých relevantných okolností potrebných pre posúdenie pomerov účastníkov konania, pričom nevykonal i ďalšie dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a tým neposúdil všetky do úvahy prichádzajúce rozhodné okolnosti daného prípadu, čím potom vec i nesprávne právne posúdil, odvolací súd s použitím ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) a c) Civilného sporového poriadku rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom, zostalom výživnom vrátane závislého výroku o náhrade trov konania (odvolaním osobitne nenapadnutého), zrušil a vec mu vrátil v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

23. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, bude opätovne vec v zrušenom výroku o výživnom posúdiť, vrátane doplnenia dokazovania v naznačenom smere, ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 Civilného sporového poriadku, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty matky maloletého, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom po zvážení všetkých preukázaných okolností daného prípadu vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť.

24. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

25. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).